

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

ΠΡΥΤΑΝΗΣ

Αρ. Πρωτ.: 7977

Αθήνα 18.11.2005

ΠΡΟΣ: Τον Πρόεδρο του ΓΕΩΤ.Ε.Ε
κ. Γεώργιο Παπαβασιλείου
Τμήμα Μελετών και Τεκμηρίωσης
Βενιζέλου 64, 546 31 Θεσσαλονίκη

ΚΟΙΝ.: 1. Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
2. Γεωτεχνικούς Συλλόγους Έδρες τους
3. Όλα τα μέλη ΔΕΠ του Γ.Π.Α.

ΘΕΜΑ: Πρόταση Εξέλιξης του Γ.Π.Α.

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Σας ευχαριστώ για την απάντησή σας της 9.11. 2005 σχετικά με την «Πρόταση Εξέλιξης του Γ.Π.Α» που κατέθεσα προς συζήτηση προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οπωσδήποτε η αρνητική τοποθέτηση του Δ.Σ. δεν είναι ευχάριστη αλλά δεδομένης της πολυπλοκότητας και της μείζονος σημασίας του θέματος ανάλογες αντιδράσεις είναι σεβαστές και με την επιχειρηματολογία τους πιστεύω ότι συμβάλλουν στον ειλικρινή διάλογο που έχουμε συναποφασίσει για το μέλλον των γεωπονικών σπουδών και την αναβάθμιση του γεωπονικού επαγγέλματος.

Προς την κατεύθυνση αυτή επιτρέψατε μου να προβώ σε ένα σύντομο σχολιασμό της επιστολής σας.

Πρώτον, δεν κατανοώ κ. Πρόεδρε γιατί η Πρότασή μου εκρίθη από το Δ.Σ. ότι συνιστά «υποβάθμιση και συρρίκνωση του Γ.Π.Α. των 7 Γεωπονικών Τμημάτων σε Σχολή Γεωπονικών Επιστημών με 2 Τμήματα». Αφού σημειώσω ότι δεν υπάρχουν 7 αλλά 6 Γεωπονικά Τμήματα, το 7^ο Τμήμα, ως γνωστόν, είναι Γενικό Τμήμα το οποίο δεν απονέμει πτυχίο Γεωπόνου, θα πρόσθετα ότι το ζήτημα δεν είναι ποσοτικό αλλά ποιοτικό. Αυτό που θα έπρεπε να εξετάσει το Δ.Σ. είναι αν, τα υπάρχοντα Τμήματα, προσφέρουν σπουδές υψηλού επιπέδου οι οποίες εξοπλίζουν τους αποφοίτους μας για μια επιτυχή επαγγελματική σταδιοδρομία.

Οι σχετικές πληροφορίες μας για τη ζήτηση των πτυχιούχων γεωπόνων, ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα που διαδραματίζει, ήδη, ως εργοδότης, ολοένα πιο σημαντικό ρόλο δεν είναι αισιόδοξες. Η ανεργία, η υποαπασχόληση ή ετεροαπασχόληση στον κλάδο των γεωπόνων βαίνει επιδεινούμενη, ενώ ο αριθμός εισακτέων, συνεπώς και των πτυχιούχων ανωτάτων γεωπονικών σπουδών αυξάνει συνεχώς λόγω της ακολουθούμενης, την τελευταία δεκαετία, πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας. Αν, μάλιστα, σε αυτά τα μεγέθη συνυπολογίσουμε τους αποφοίτους γεωπονικών Τμημάτων των «ανωτατοποιημένων» Τ.Ε.Ι., η κατάσταση μόνο δραματική μπορεί να χαρακτηριστεί. Νομίζω, ότι αυτή την πραγματικότητα την γνωρίζετε, εξ αντικειμένου, καλύτερα από εμένα. Πρόκειται για μείζον πρόβλημα που απαιτεί επείγοντως ρεαλιστικές προτάσεις διεξόδου.

Δεύτερον, αναφέρεστε στην επιστολή σας στις «συντονισμένες προσπάθειες όλων των κλάδων, αποτέλεσμα των οποίων υπήρξε η δημοσίευση του Π.Δ. 344/2000 με το οποίο κατοχυρώνονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των γεωτεχνικών και των αντίστοιχων επιστημονικών πεδίων». Θα πρέπει να ομολογήσετε ότι τα πρακτικά αποτελέσματα αυτής της αξιολογής θεσμικής παρέμβασης είναι φτωχά έως ανύπαρκτα και στο μέλλον θα είναι λόγος κενός περιεχομένου. Το παραδεχθήκατε και ο ίδιος, εξάλλου, στην εισήγησή σας κατά τη Συνάντηση της Θεσσαλονίκης πριν από λίγους μήνες, τον Φεβρουάριο του 2005. Είπατε αυτολεξεί (βλέπε μόλις κοινοποιηθέντα στους συμμετάσχοντες Πρακτικά): «Θα ξεκινήσω από ένα γενικότερο προβληματισμό που αφορά το Π.Δ. 344/2000. Μετά τη διακήρυξη της Μπολόνια, τη διακήρυξη του Βερολίνου, την πρόσφατη Οδηγία για τον καθορισμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων αλλά και τον διάλογο για την παιδεία που θα καθοριστούν τα επαγγελματικά δικαιώματα νομίζω ότι αυτό το σχέδιο του Π.Δ. θα είναι ένα γράμμα κενό περιεχομένου». Συμφωνώ μαζί σας αλλά διαπιστώνω και μια σοβαρή αντίφαση σχετικά με όσα αναφέρετε επί του θέματος στην επιστολή σας.

Τρίτον, δεν βρήκα, δυστυχώς κ. Πρόεδρε, στην επιστολή σας μια πειστική απάντηση στα ζητήματα που παρουσιάζονται αναλυτικά στην Πρότασή μου είτε ως γενικό, διεθνές πολιτικό πλαίσιο (συρρίκνωση του ρόλου της γεωργίας στη νέα οικονομία της παγκοσμιοποίησης, νέοι στόχοι και εργαλεία της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, εναρμόνιση των Πανεπιστημιακών σπουδών με τους στόχους του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης και Έρευνας), είτε ως ειδικό πρόβλημα των ανώτατων γεωπονικών σπουδών και της τύχης των πτυχιούχων τους στην Ελληνική πραγματικότητα. Βεβαίως, όπως αναφέρετε, από το 2001 έχετε αναλάβει πρωτοβουλίες ή συμμετέχετε στον σχετικό διάλογο αλλά, θα μου επιτρέψετε και εμένα να εκφράσω την απογοήτευσή μου για τους ρυθμούς και τα αποτελέσματα αυτών των προσπαθειών. Μέχρι σήμερα, μια τετραετία μετά την έναρξη του διαλόγου που ανοίξατε και ένα μήνα πριν το τέλος του 2005 δεν έχει κατορθώσει το ΓΕΩΤ.Ε.Ε. να καταλήξει σε μια συγκεκριμένη και τεκμηριωμένη πρόταση επί ενός ζητήματος που, κατά τη γνώμη μου, είναι εξαιρετικά επείγουσας προτεραιότητας.

Τέταρτον, δεν συμφωνώ καθόλου ότι η κατατεθείσα Πρόταση σημαίνει την «αυτοκατάργηση του αρχαιότερου γεωπονικού ιδρύματος της χώρας». Αντιθέτως, αυτό που επιχειρούμε είναι η αναβάθμιση του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθήνας σε ακαδημαϊκή οντότητα εναρμονισμένη με τα ισχύοντα σε όλα τα ομοταγή

αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα της νέας κοινωνίας της γνώσης. Ασφαλώς γνωρίζετε ότι αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία η σημερινή δομή ενός πανεπιστημίου, του μεγέθους του Γ.Π.Α. που χορηγεί ένα πτυχίο για όλες τις ειδικεύσεις που προσφέρει. Δυστυχώς, όμως, πρόκειται για αρνητική πρωτοτυπία, που συνεπάγεται πολλές αντιφάσεις ακαδημαϊκού χαρακτήρα μεταξύ των οποίων κυριότερη είναι η έλλειψη επιστημονικής και επαγγελματικής ταυτότητας των αποφοίτων μας, ιδιαίτερα όσων εξειδικεύονται στα γνωστικά πεδία της Αγροτικής Οικονομίας, της Τεχνολογίας Τροφίμων, της Γεωπονική Βιοτεχνολογίας, της Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων κ.τ.λ. Πως θα επιλυθεί αυτό το πρόβλημα με τη σημερινή δομή (ενιαίος τριετής «κορμός») και το ισχύον πρόγραμμα σπουδών δεν απασχολεί την επιστολή σας. Πρόκειται, όμως, και πάλι για πιεστικό πρόβλημα που απαιτεί επείγουσα αντιμετώπιση.

Δεν θα ήθελα κ. Πρόεδρε να επιμείνω στην κριτική της επιστολής σας. Βεβαιώνω εσάς και το σεβαστό Δ.Σ. του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. ότι θεωρώ καλοπροαίρετες τις αντιρρήσεις σας και σας ζητώ να επιμείνουμε στον διάλογο. Ο οποίος θα είναι, έχω την πεποίθηση, πιο γόνιμος και εποικοδομητικός αν αντικρίσουμε χωρίς ψευδαισθήσεις υπεκφυγές και αποφθεγματικές προβλέψεις περί της δήθεν σχεδιαζόμενης καταστροφής ενός Ιδρύματος που, όπως προσωπικά γνωρίζετε, η γενιά μας, τουλάχιστον, θεωρεί ως «δεύτερο σπίτι της». Αυτό σημαίνει αναγνώριση της σημερινής και αυριανής σκληρής πραγματικότητας η οποία επιβάλλει, σε όλους μας, τόλμη και εργώδη προσπάθεια για την υπέρβαση της κρίσης του κλάδου μας, την οποία και εσείς έχετε διαπιστώσει επανειλημμένα στις δημόσιες τοποθετήσεις σας. Ευελπιστώ στη συνέχεια του διαλόγου και της συνεργασίας μας για την ευόδωση των κοινών μας στόχων. Επειδή όλοι πιστεύουμε στην αξία και τη χρησιμότητα των Ανώτατων Γεωπονικών Σπουδών, στο παρόν και το μέλλον, ας προβούμε εγκαίρως και επιτυχώς στις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό τους.

Με Τιμή

Ο Πρύτανης

Καθηγητής Γ. Ζέρβας